

रहेको बताएका थिए।
जेनजीले उठाएका माग जायज
रहेकाले त्यसमा छलफल गर्ने
उनले आग्रहमा दिएका थिए।
जेनजी युवा समूहहरूले भने
प्रधानमन्त्रीले नै आफूहरूको कुरा
सुन्नुपर्ने अडान राखेका थिए।
आफूलाई भेट्न जेनजी युवाहरू
मुख्य गेटामा पुगेपनि प्रधानमन्त्री
कार्की गेटामा मात्र परिषद बैठक
सकेर बाहिरिएकी थिइन्।

Wi-Fi Nepal

स्पीड पनि, सस्तो पनि

900 Mbps	६ महिना	१२ महिना	२४ महिना
	मात्र रु.	मात्र रु.	मात्र रु.
	६,१४७	९,०४०	१५,०२९

60 Mbps	६ महिना	१२ महिना	२४ महिना
	मात्र रु.	मात्र रु.	मात्र रु.
	५,३११	८,४७५	१२,४३०

बिना कुनै थप शुल्क (भ्याट सहित)

साथमा NOKIA

5Ghz Router

जडान गर्नका लागि

01-5970789

*T&C apply

सम्पादकीय

निर्वाचन गराऊ

आगामी फागुन २१ का लागि निर्वाचनको माहौल बन्दै गएको छ । नयाँ र पुराना सबै राजनीतिक दलहरू निर्वाचनमा भाग लिन तयार भएका छन् । फागुन २१ को निर्वाचनमा एमाले सहभागी हुन्छः ओली

नेकपा एमालेका अध्यक्ष केपी शर्मा ओलीले अन्तरिम सरकारले घोषणा गरेको प्रतिनिधि सभा निर्वाचनमा एमाले सहभागी हुने बताएका छन् । सोमबार ओली निवास गुण्डुमा नेपाल रिपब्लिक मिडियासँग कुरा गर्दै ओलीले एमाले राष्ट्रिय सभा र प्रतिनिधि सभा निर्वाचनमा सहभागी हुने बताए ।

निर्वाचन प्रयोजनार्थ निर्वाचन आयोगले तोकेकै मितिमा एमालेले दल दर्ता गराउने पनि ओलीले बताए । जेन–जी आन्दोलनपछि चुनाव लक्षित धेरै दल खुलेको, पुराना राजनीतिक दल पनि निर्वाचनमा जान दल दर्ताको क्रममा रहेँदा प्रतिनिधि सभा पुनर्स्थापनाको मागसहित निर्वाचनको विपक्षमा देखिएको एमाले निर्वाचनमा जाने तयारीलाई महत्त्वका साथ हेरिएको छ ।

ओलीले फागुन २१ लाई तय गरिएको निर्वाचन एमालेका कारण हुँदैन भन्ने अफवाह फैलाएको आरोप लगाउँदै निर्वाचन नभए त्यसको सम्पूर्ण दोष सरकारको हुने जिकिर गरे । उनले यो सरकार चुनाव गराउने गरी नै न्साएको बताएका छन् । ओलीले निर्वाचनमा एमाले जाने भए पनि पार्टीको बटमलाइन प्रतिनिधिसभा पुनर्स्थापन नै रहेको दावी गरे । ओलीले जेन–जी आन्दोलन र जेन–जीले उठाएका माग सम्बोधन गर्न संविधान संशोधन आवश्यक रहेको र त्यसका लागि प्रतिनिधिसभा पुनर्स्थापना हुनै पर्ने बताए ।

देश ठूलो भड्खालोमा गइसकेको बताउँदै ओलीले निकासका लागि जेन–जी प्रतिनिधिसहितको सर्वपक्षीय सरकार आवश्यक रहेको दावी गरे ।

निर्वाचन अगावै संविधान संशोधन गरी प्रत्यक्ष कार्यकारी प्रमुखको निर्वाचन गराउन र संघीयता खारेज गर्न दबाब दिइरहेका केही ‘जेन–जी’का कारण निर्वाचन बिथोलिने आशंका भइरहेको बेला ‘जेन–जी मुभमेन्ट अलायन्स’ का अभियन्ताहरूले आगामी फागुन २१ गते नै प्रतिनिधिसभाको निर्वाचन हुनुपर्ने धारणा राखेका छन्। त्यसकारण अब सरकार निर्वाचनको पूर्ण तयारीमा लाग्नु पर्ने हुन्छ । यदि चुनाव भएन भने सरकारकै कारणले चुनाव हुँदैन । त्यसकारण कुनै पनि कसर बाँकी नराखी सरकार निर्वाचनको तयारीमा लाग ।

• पदमराज अवस्थी

कुनै पनि देश कमजोर हुनु भनेको अर्थतन्त्र बलियो नहुनु हो । सन् २०२२ मा श्रीलङ्का टाट पल्टियो भन्नुको अर्थ श्रीलङ्काली अर्थतन्त्र निकै कमजोर भएको अवस्था थियो । अर्थतन्त्र टाट पल्टिए पनि देश सार्वभौम रहिरहन्छ । कमजोर अर्थ व्यवस्थाको फाइदा उठाउन नदिन राजनीतिक नेतृत्व चनाखो भएन भने यसले कालान्तरमा देशको सार्वभौमिकतामा समेत असर पुर्‍याउँछ । कुनै पनि देश मुख्यतः तीन वटा कारणले कमजोर हुन्छ । पहिलो, देशलाई आवश्यक पर्ने वस्तु तथा सेवाको आयात धान्न आवश्यक पर्ने विदेशी विनिमय सञ्चित पर्याप्त नहुनु हो । दोस्रो, सरकारको आम्दानीभन्दा खर्च धेरै भएर राज्यले आफ्नो दायित्व भुक्तानी दिन नसक्नु र तेस्रो देशमा सञ्चालित बैङ्क तथा वित्तीय संस्थाको समग्र अवस्थामा ह्रास आई देशको वित्तीय प्रणालीप्रति जनविश्वास न्यून रहेको अवस्थालाई लिइन्छ ।

विदेशी विनिमय सञ्चितको अभावमा खुला अर्थतन्त्र, जसले अरू देशबाट वस्तु तथा सेवा आयात गरिरहेका हुन्छन्, टाट पल्टिन्छन् भने राज्यले दायित्व भुक्तानी गर्न नसकेको र वित्तीय प्रणाली खस्केको अवस्थामा खुला तथा बन्द दुवै किसिमका अर्थतन्त्र टाट नै पल्टिन्छन् ।

• रबिप्रसाद बराल

नेपालको शिक्षा प्रणाली लामो समयदेखि प्रमाणपत्र–केन्द्रित मानसिकतामा जकाउँदै आएको छ । शैक्षिक उपलब्धिको मापन सिप, दक्षता र व्यावहारिक ज्ञान कति हासिल भयो भन्ने आधारमा हुनुपर्नेमा, कति प्रमाणपत्र थपियो भन्ने मापदण्डमा सीमित हुँदै गएको छ । परिणामस्वरूप विद्यार्थीमा मौलिक सोच, अनुसन्धानको भावना, नवप्रवर्तन क्षमता र समस्या समाधान गर्ने योग्यता कमजोर हुँदै जाने जोखिम बढ्दो छ ।

आज विश्व ज्ञान, प्रविधि, अनुसन्धान र सिर्जनशील नवप्रवर्तनमा आधारित समाज निर्माणतर्फ अधि बढिरहेको छ । यस्तो परिवेशमा डिग्रीलाई अन्तिम लक्ष्य ठान्ने सोचले नेपाललाई विश्व प्रतिस्पर्धाको दौडबाट पछि पार्ने खतरा गहिरिँदो छ । प्रसिद्ध दार्शनिक जोन डेवीले भनेका छन्, शिक्षा जीवनको तयारी मात्र होइन, जीवन स्वयम् हो । अबको पुस्तालाई कागजी प्रमाणपत्रभन्दा बढी स्वरोजगार सिर्जना गर्ने शक्ति, व्यावहारिक सिप, सिर्जनशील सोच र उद्यमशील दृष्टिकोण आवश्यक छ । शिक्षा प्रणाली अब डिग्री वितरण गर्ने माध्यमभन्दा ज्ञान सिर्जना, नवप्रवर्तन र जीवनोपयोगी दक्षता विकास गर्ने प्रक्रिया बन्नु पर्छ । नेपालको शिक्षा जीवनसँग जोडिने, सिर्जनशीलता र नवप्रवर्तनको बाटो समाउने र युवालाई आफ्नै भविष्यको निर्माणकर्ता बनाउने दिशामा रूपान्तरण हुनु अत्यावश्यक छ ।

प्रमाणपत्र–केन्द्रित सोच

हाम्रो शिक्षा प्रणाली अभै पनि डिग्री मुखी मानसिकतामा बाँधिएको छ । धेरैजसोले शिक्षालाई जीवनोपयोगी सिकाइ र क्षमता विकासको माध्यमभन्दा पनि रोजगारका लागि प्रमाणपत्र प्राप्त गर्ने साधनका रूपमा बुझ्ने प्रवृत्ति छ । मूल्याङ्कनको आधार पनि कति सिकियो ? भन्दा बढी, कति जिपिए आयो, कति कक्षा पास भयो, कति प्रमाणपत्र बढुलियो ? मा सीमित भएकाले हाम्रो शिक्षा जीवनपरक बन्न नसकेको हो । यस

नेपाली जवान ब्रिटिस सेनामा भर्ती भएसँगै नेपालले पहिलो पटक वीरताको चिनोको रूपमा विदेशी मुद्रा कमाएको थियो । सगरमाथा आरोहणलगायत हिमाली पर्यटनका गन्तव्य खुला गरेसँगै सन् १९५० को दशकदेखि सन् १९८० को दशकसम्म नेपालका लागि विदेशी मुद्रा आर्जनको प्रमुख स्रोत पर्यटन बनेको थियो । केही समय नेपालको विदेशी विनिमय सञ्चिति गलैचा, परिमनालगायतका वस्तु निर्यातबाट समेत धानिएको अवस्था थियो । विदेशी विनिमय सञ्चितिको इतिहासमा नेपाल अहिले सर्वाधिक सहज अवस्थामा रहेको छ । मौद्रिक नीतिले सात महिनाको वस्तु तथा सेवा आयात धान्न सक्ने गरी विदेशी विनिमय सञ्चिति कायम गर्ने भनेको भए पनि हाल नेपालको विदेशी विनिमय सञ्चिति २८ खर्ब ८१ अर्ब रहेको छ । सो सञ्चिति १६ महिनाको वस्तु तथा सेवाको आयात धान्न पर्याप्त रहेको नेपाल राष्ट्र बैङ्कले जनाएको छ ।

वैदेशिक रोजगारमा जाने युवाको सङ्ख्यामा भइरहेको उल्लेख्य वृद्धिले अबको एक दशकसम्म नेपालको विदेशी विनिमय सञ्चिति सुविधाजनक अवस्थामा रहने प्रक्षेपण गरिएको छ । यसको प्रमुख श्रेय वैदेशिक रोजगारीलाई दिनु पर्छ, जसले नेपालको अर्थतन्त्र टाट पल्टिनबाट जोगाएको छ ।

वैदेशिक रोजगारमा जाने युवाको सङ्ख्यामा भइरहेको उल्लेख्य वृद्धिले अबको एक दशकसम्म नेपालको विदेशी विनिमय सञ्चिति सुविधाजनक अवस्थामा रहने प्रक्षेपण गरिएको छ । यसको प्रमुख श्रेय वैदेशिक रोजगारीलाई दिनु पर्छ, जसले नेपालको अर्थतन्त्र टाट पल्टिनबाट जोगाएको छ ।

सरकारको पुँजीगत खर्च देशको आवश्यकता भन्दा न्यून रहेको छ । सरकारले पुँजीगत खर्च गर्न ठेक्का प्रदान गर्ने तर ठेकेदारलाई समयमै रकम भुक्तानी दिन सक्ने क्षमता निर्माण गर्न नसक्ने अवस्था बेला बेला देखिने गरेको छ । नेपाल सरकारले भुक्तानी गर्नुपर्ने सार्वजनिक

ऋणको साँवा तथा ब्याज दायित्व निरन्तर बढ्दै गएर २६ खर्ब नाघेको छ । सरकारसँग राजस्व सङ्कलनभन्दा बाहेक अन्य कुनै पनि भरपर्दो आयस्रोत नहुँदा पुरानो ऋण तिर्नसमेत बजारबाट नयाँ ऋण लिनुपर्ने अवस्था सिर्जना हुँदै गएको छ ।

सरकारले विकास निर्माणमा खर्च गरिरहने तर समयमै काम सम्पन्न नहुने समस्याले सरकारले लगानीको प्रतिफल प्राप्त गर्न सकिरहेको छैन । सार्वजनिक निर्माणका कार्यमा गुणस्तरीयता, प्रतिस्पर्धा र व्यावसायिकता कायम गर्न नसक्दा सरकारको आयआर्जन दिगो हुन सकेको छैन । नेपालको संविधानले नागरिकका कर्तव्य अन्तर्गत सार्वजनिक संरचनाको जगेर्ना गर्नु नागरिकको कर्तव्य हो भनेर उल्लेख गरेको भए पनि सार्वजनिक सम्पति सरकारको मात्र हो भन्ने आममानसिकताले हाम्रा सार्वजनिक संस्था सुदृढ हुँदै जानुको सङ्घा भन्नु भन्नु कमजोर बन्दै गएका छन् । जसको उदाहरणका रूपमा हामी हाम्रा सार्वजनिक संस्थानलाई लिन सक्छौं, जुन पारदर्शिता, जवाफदेहिता र अपनत्वको अभावमा कमजोर बन्दै गएका छन् । सरकारको खर्च निरन्तर बढ्दै जाने तर सार्वजनिक संस्था दोहोर्नको चक्रव्यूहमा परि कमजोर बन्दै जाने प्रवृत्तिले निरन्तरता पाएको खण्डमा भने कालान्तरमा नेपालको अर्थतन्त्र गम्भीर सङ्कटमा जाने देखिन्छ ।

देशमा देखिएको सहकारी र लघुवित्तका समस्या समाधान निरिक्सकेको छैन । राजनीतिक आवरणमा सहकारी पीडक लुकेको गुनासो पीडितको छ । देशभरि फन्डै एक हजार सहकारीमा समस्या देखिँदा जनताको छ खर्ब निक्षेप सङ्कटमा परेको

नवप्रवर्तनमुखी शिक्षा आवश्यक

विकास गरिनु पर्छ । यी सिपले ज्ञानलाई व्यवहारमा लागु गर्न र जीवनमा प्रयोग गर्न सक्षम बनाउँछ ।

शिक्षाविद् अल्बर्ट आइन्स्टाइनले भने जस्तै शिक्षा तथ्य याद गर्ने कुरा होइन, सोच्ने क्षमताको प्रशिक्षण हो । हाम्रो शिक्षा प्रणाली अब परम्परागत ज्ञान हस्तान्तरणमा सीमित नरही ज्ञान सिर्जना गर्ने प्रक्रियामा रूपान्तरण हुनु पर्छ । शिक्षाको उद्देश्य विद्यार्थीलाई सोच्ने, अनुसन्धान गर्ने, सिर्जना गर्ने र समस्या समाधान गर्ने क्षमता जगाउने हुनु पर्छ ।

शिक्षा र उद्योगबिचको सहकार्य सुदृढ बनाएर सिकाइलाई व्यवहारसँग जोड्न आवश्यक छ । इनोभेसन त्याब, इनक्युबेसन हब, स्टार्टअप संस्कृति र अनुसन्धान केन्द्र स्थापना गर्न सके विद्यार्थीले नयाँ विचारलाई उद्यम, प्रविधि वा सामाजिक समाधानमा रूपान्तरण गर्ने अवसर पाउँछन् । शिक्षक अब विद्यार्थीको क्षमता, जिज्ञासा र सिर्जनशीलतालाई उकास्ने सहजकर्ता तथा उत्प्रेरक बन्नु पर्छ । अबको शिक्षा प्रणालीले विद्यार्थीलाई रोजगारी खोज्ने होइन, अवसर सिर्जना गर्ने, समस्या समाधान र समाज रूपान्तरणमा सक्षम बनाउने दिशामा उन्मुख हुनु पर्छ । यही मार्गले नेपाल ज्ञान–अर्थतन्त्र र नवप्रवर्तनमा आधारित विकासतर्फ अधि बढ्न सक्छ ।

विश्वविद्यालयले गर्नुपर्ने रूपान्तरण

शिक्षालाई ज्ञान सिर्जना र नवप्रवर्तनमुखी बनाउने लक्ष्य प्राप्त गर्न शिक्षा प्रणालीका सबै तहमा संरचनात्मक, नीतिगत र व्यवहारगत रूपान्तरण आवश्यक छ । विद्यालयदेखि विश्वविद्यालयसम्म शिक्षण–सिकाइ, मूल्याङ्कन, पाठ्यक्रम र शैक्षिक वातावरणमा आमूल परिवर्तन बिना अपेक्षित सुधार सम्भव छैन । विद्यालय तहमा सिकाइ जिज्ञासा, सिर्जनशीलता र विश्लेषणात्मक क्षमता विकासतर्फ उन्मुख हुनु पर्छ । घोकाइ केन्द्रित पाठ्यक्रम, निश्चित उत्तरमा सीमित शिक्षाशैली र अङ्कमुखी मूल्याङ्कनले विद्यार्थीको सोच र क्षमतामा बाधा पुर्‍याउँछ । विद्यालयले अनुभव, प्रश्न, परियोजना र फिल्डमा आधारित शिक्षण विस्तार गर्नु पर्छ ।

आधुनिक शिक्षाको मेरुदण्ड मानिने विज्ञान, प्रविधि, इन्जिनियरिङ, कला र गणित (एसटिइएएम) शिक्षा प्रभावकारी रूपमा लागु

जानकार बताउँछन् । सहकारीको समस्या समाधान गर्न सरकारले राष्ट्रिय सहकारी नियमन प्राधिकरण सञ्चालनमा ल्याएको छ । यसले सहकारी समस्या समाधान गर्ने अपेक्षा गरिएको छ । सहकारीको समस्या समयमै समाधान गर्न प्राधिकरण सक्षम नभएको अवस्थामा लाखौं जनता गम्भीर आर्थिक सङ्कटमा जाने छन् ।

सहकारीको नियमन नभएर समस्या आएको हो भनिए पनि सबैभन्दा शक्तिशाली नियामक मानिएको नेपाल राष्ट्र बैङ्कको नियमनमा सञ्चालित लघुवित्त प्रणालीमा समेत गम्भीर समस्या देखिएको छ । एउटै ग्राहकलाई १० वटा भन्दा लघुवित्तले कर्जा प्रवाह गर्ने, ग्राहकले कर्जा लिन्न भन्दा पनि ग्राहकको घरमै गएर कर्जा दिनेलगायतका कारणले लघुवित्त समस्यामा परेको बताइन्छ । राष्ट्र बैङ्कले लघुवित्तको नियमनमा गरेको बेवास्ताले लघुवित्तले अप्राकृतिक अर्थात् क्षमताभन्दा बाहिर गएर व्यापार गरेको देखिएको छ भने लघुवित्तको लाइसेन्स वितरण गर्दा गैरसरकारी संस्थालाई समेत लघुवित्तको काम गर्न पाउने गरी लाइसेन्स दिइएको छ । लघुवित्तको समस्या सुल्झाउन राष्ट्र बैङ्कले काम अगाडि बढाएको भए पनि नतिजा आउन भने बाँकी नै छ ।

विगत १० वर्षको अवधिमा नेपालको अर्थतन्त्रले भूकम्प, बाढीपहिरो र कोभिड जस्ता गम्भीर प्राकृतिक प्रकोप, जेनजी आन्दोलन र नाकाबन्दी जस्ता गम्भीर कूटनीतिक घटना पनि पार गरिसकेको छ । यिनै घटनाको प्रकोपमा परेर देशमा व्यापार व्यवसाय चल्न नसकेको अवस्थामा व्यापारी व्यवसायीले उपयोग गरिरहेको

बैङ्क कर्जामा समस्या नदेखियोस् भनेर राष्ट्र बैङ्कले निरन्तर कर्जाको पुनर्संरचना र पुनर्तालीकीकरण गर्दै आएको छ। पुनर्संरचना र पुनर्तालीकीकरणले व्यवसायीलाई केही राहत त दिएको छ तर निरन्तरको पुनर्संरचना र पुनर्तालीकीकरणले समस्याको समाधान दिने भन्दा पनि समस्यालाई टार्दै–टार्दै गएको जस्तो देखिएको छ । बैङ्कहरूको कर्जा प्रणाली चुस्तदुरुस्त नभएको, एउटा कर्जा तिर्न अर्को दिने गरेको र लक्षित वर्गमा प्रवाह गरिनुपर्ने कर्जा गैरलक्षित मानिएको नेपाल राष्ट्र बैङ्कको नियमनमा समूहले दुरुपयोग गरेको भन्दै बैङ्कहरूको कर्जा प्रणालीप्रति आलोचना हुँदै आएको छ । अर्थतन्त्रका सबै गतिविधि वित्तसँग सम्बन्ध राख्ने भएकाले बैङ्कको भविष्यले समग्र अर्थतन्त्रको भविष्य प्रतिविम्बित गर्ने छ । बैङ्कहरूले गरेको वित्तिक, समूह र क्षेत्रमा कर्जा अधिकेन्द्रित गरिरहेँदा वित्तीय प्रणालीमा यसले निम्त्याउने सक्ने सङ्कटको बारेमा बैङ्कले समयमै चनाखो हुनुपर्ने आवश्यकता छ ।

अर्थतन्त्र टाट पल्टाउन सक्ने विदेशी विनिमय सञ्चिति, सार्वजनिक दायित्व र वित्तीय प्रणालीसहित तीन वटै परिसूचकमा नेपालको अवस्था कमजोर नभएकाले नेपाली अर्थतन्त्र टाट पल्टिन्छ भनेर लेख्नु र बोल्नु हतार हुन सक्छ । सरकारले आफ्नो सार्वजनिक दायित्वको उचित व्यवस्थापन गर्न नसकेको अवस्थामा र सहकारी, लघुवित्तलगायत समग्र वित्तीय प्रणालीमा सुधार गर्न नसकेमा भने नेपालको अर्थतन्त्र कमजोर बन्न सक्छ । जुन कुरा सन् २०१० वरिपरि पोर्चुगल, इटाली, ग्रीस र स्पेनलगायतका देशमा देखिएको युरोजोन सङ्कटले समेत पुष्टि गरिसकेको छ ।

गर्न सके, विद्यार्थीमा समालोचनात्मक सोच, नवप्रवर्तनशीलता र समस्या–समाधान गर्ने क्षमता सुदृढ हुन्छ । शिक्षाले विद्यार्थीलाई चरित्रवान् र जीवन–सिपयुक्त नागरिक बनाउनका लागि मूल्यमा आधारित, नेतृत्व, अनुशासन, सहानुभूति, सञ्चार, आर्थिक साक्षरता, भावनात्मक बुद्धिमत्ता र सामाजिक जिम्मेवारीसम्बन्धी ‘जीवन सिप शिक्षा’ लाई पाठ्यक्रम तथा सह–पाठ्यक्रमसँग जोड्नु पर्छ ।

विश्वविद्यालय नयाँ ज्ञान सिर्जनाको केन्द्र बन्नु पर्छ । त्यसका लागि प्रत्येक तहमा अनुसन्धान, उद्योग–इन्टरनसिप र परियोजनामा आधारित अभ्यास अनिवार्य छ । विद्यार्थीले उद्योग, बजार र समुदायसँगको संलग्नताबाट सिकेको ज्ञान व्यवहारमा प्रयोग गर्न सिक्छन् र रोजगारयोग्य तथा नवप्रवर्तनशील जनशक्ति बन्न सक्छ ।

विश्वविद्यालय उद्योग–समुदाय सहकार्य मोडेल अर्थात् ‘ट्रिपल हेलिक्स मोडेल’ अपनाएमा ज्ञान, उद्यम, उद्योग र समाजबिच संयुक्त नवप्रवर्तन सम्भव हुन्छ । विश्वविद्यालयमा नवप्रवर्तन केन्द्र, अनुसन्धान प्रयोगशाला, उद्यम विकास केन्द्र र स्टार्टअप सपोर्ट सिस्टम स्थापना गर्न आवश्यक छ । उच्च शिक्षामा ‘आउटकम आधारित शिक्षा’ लागु गर्नु सके यसले ‘के पढाइयो ? भन्दा विद्यार्थीले के गर्न सिक्यो ? लाई प्राथमिकता दिन्छ र उत्पादित जनशक्तिको गुणस्तरलाई कार्य–क्षमतासँग प्रत्यक्ष जोड्छ ।

सरकारले उच्च शिक्षामा कम्तीमा दुई प्रतिशत बजेट अनुसन्धानका लागि विनियोजन गर्नु पर्छ । वैदेशिक शिक्षा र अनुभवबाट प्राप्त ज्ञान, सिप र उद्यमशीलता देशमै प्रयोग गर्न सकिने ‘ब्रेन गेन’ नीति प्रभावकारी रूपमा लागु गर्न पर्छ । अनुसन्धान–अनुदान, नवप्रवर्तन परियोजनामा सहूलियत, शोधपत्र प्रकाशनमा प्रोत्साहन, प्रतिस्पर्धात्मक अनुसन्धान कार्यक्रम र नीतिगत समर्थन व्यवस्था आवश्यक छ । यस्ता कदमले नेपालमा अनुसन्धानमा आधारित, नवप्रवर्तनमुखी शिक्षा संस्कृति स्थापित गर्न मद्दत गर्ने छ ।**ज्ञान र सिप संस्कृति**

आजको शिक्षा प्रणाली रोजगारी पाउने प्रमाणपत्रमा सीमित हुँदै गएको छ। यस प्रवृत्तिले शिक्षाको वास्तविक उद्देश्यलाई सङ्कुचित बनाउँदै ज्ञान, सोच र सिर्जनात्मकताको सार गुमाइरहेको छ । शिक्षा केवल उपाधि पाउने

माध्यम होइन; यो सोच्ने, बुझ्ने, प्रश्न गर्ने, सिर्जना गर्ने र समाजप्रति जिम्मेवारी महसुस गराउने रूपान्तरिक शक्ति हो । अब शिक्षालाई जीवनपरक परिवर्तन, सामाजिक रूपान्तरण र राष्ट्र विकासको आधार बनाउन आवश्यक छ । साँचो शिक्षा त्यो हो, जसले विद्यार्थीलाई जिज्ञासु बनाउँछ, अनुसन्धान र नवप्रवर्तनमा प्रेरित गर्छ, समस्या समाधान गर्न सक्षम बनाउँछ र मूल्य, चरित्र, नेतृत्व र मानवीय संवेदनाले सम्पन्न नागरिक तयार गर्छ ।

ज्ञान, सिप र नवप्रवर्तनमा आधारित शिक्षा नै २१ औँ शताब्दीको आवश्यकता हो, जहाँ विद्यार्थीहरू रोजगारी खोज्ने होइन, नयाँ अवसर सिर्जना गर्ने, उद्यमशीलता र सामाजिक रूपान्तरणका वाहक बन्न सक्छन् । डिग्री–केन्द्रित संस्कृतिबाट ज्ञान र सिप–केन्द्रित संस्कृतितर्फको यात्रा अबको राष्ट्रिय आवश्यकता हो ।

निष्कर्ष

नेपालको भविष्य त्यहीँ पुस्ताले निर्धारण गर्छ, जसले स्वतन्त्र रूपमा सोच्न, प्रश्न उठाउन, सिर्जना गर्न र अनुसन्धान गर्न सक्ने साहस राख्छ । युवालाई रटान, अङ्क र डिग्रीको सङ्कुचित दायरामा सीमित राखिँदासम्म उनीहरूमा अन्तरनिहित क्षमता खुम्चिन्छ र राष्ट्रको प्रगतिमा अवरोध सिर्जना हुन्छ । अब शिक्षा केवल कागजी प्रमाणपत्रमै सीमित रहने समय सकिएको छ । शिक्षा ज्ञान सिर्जना, नवप्रवर्तन, समस्या समाधान, जीवनोपयोगी सिप, मूल्य र चरित्र विकाससँग जोडिनु पर्छ, नत्र बेरोजगारी र प्रतिभा पलायनको दुष्चक्र निरन्तर दोहोरिरहने छ ।

शिक्षा परिवर्तनका साहसिक कदम अब चालिएनन् भने अर्को पुस्ता ‘डिग्रीधारी बेरोजगार’ को पीडादायी पहिचानबाट मुक्त हुन सक्दैन । शिक्षा क्षेत्रमा संरचनात्मक, नीतिगत र दृष्टिगत रूपान्तरण आजको अपरिहार्य प्राथमिकता बनेको छ । शिक्षालाई प्रमाणपत्रभन्दा क्षमता, डिग्रीभन्दा योगदान, घोकाइभन्दा अनुसन्धान, र नक्कलभन्दा नवप्रवर्तनतर्फ अभिमुख गराउनुपर्ने समय आएको छ । हामीले स्वतन्त्र सोच, सिर्जना र समाधानमुखी मानसिकता विकसित गर्न सक्थौं भने नेपाल उपभोक्ता होइन–ज्ञान र नवप्रवर्तन निर्यात गर्ने राष्ट्रका रूपमा अधि बढ्न सक्छ ।

आजको राशिफल	ज्येष्ठ भनेको कुराको विपरीत अर्थ लाग्नसक्छ । स्वास्थ्यमा गडबडी भई कामकाजमा असर पर्नेछ । भगवानको आशीर्वादले भने काम बन्नसक्छ । लगनशीलताले विभिन्न अवसर दिलाउनेछ ।	कर्कट मिहिनेत गर्दा अधिक प्रगति हुनेछ । तर अरुको भलाइका लागि दीडधुप गर्नु पर्नेछ । दैनिक कामहरू सन्तोषजनक ढंगले सम्पन्न हुनेछन् ।	तुला सामान हराउने वा चोरी हुने सम्भावना छ । दैनिकी काममा चुनौतीको सामना गर्नुपर्ला । कतिपय राम्रा अवसरहरू प्राप्त हुनेछन् ।	मकर आज सुन्दर पहिरनले व्यक्तित्वमा निखारता ल्याउनेछ । जोशजागर र हिम्मत पनि कला र गलाको प्रभाव बढ्नेछ । वैदेशिक कार्य पनि अधि बढ्नेछ ।
	वृष रमाइलो यात्रा गर्ने अवसर प्राप्त हुनेछ । आकस्मिक धन लाभ हुनेछ ।	सिंह आज सामाजिक तथा धार्मिक कार्यमा रूचि बढ्नेछ । नयाँ वस्त्र एवं अलङ्कारको प्राप्ति हुनेछ ।	पुरुषदक आज नयाँ र शुभ समाचार सुन्न पाइएला । मनमा हर्ष, उमङ्ग र उत्साह छाउनेछ ।	कुम्भ सामाजिक क्षेत्रमा सफलता भिन्नेछ । गरेका कामबाट धेरैलाई फाइदा पुग्न सक्छ ।